

**WEN ER MAAR AAN**



MAIKE MEIJER

**WEN ER  
MAAR AAN**



© 2020 Maïke Meijer

Omslagontwerp Nanja Toebak

Illustraties Maïke Meijer

Boekverzorging Sander Pinkse Boekproductie

Productiebegeleiding Tim Beijer

Uitgever Maïke Meijer

Uitgeefteam Ruth Bergmans, Harminke Medendorp

en Maarten Richel

ISBN 978 90 830 5980 8

Verspreiding New Book Collective, Amsterdam

© maïke.meijer

 Maïke Meijer

*Voor mijn mannen*



## **DINSDAG**

'Je zult wat meer last hebben van emotionele schommelingen,' zegt mijn huisarts.

Ik HAAT het als vrouwen dingen zeggen als: 'Ik heb zo'n last van emotionele schommelingen' of: 'Ik ben zo prikkelbaar de laatste tijd.' IK BEN NIET PRIKKELBAAR. Dat past helemaal niet bij mij, dat past bij vrouwen met Portugese touwsandalen.

Vrouwen die in plaats van een handtas een klein leren rugzakje bij zich hebben.

Vrouwen die zeggen: 'Doe maar LEKKER thee.'

Vrouwen met een fiets waar niks stuk aan is.

Vrouwen met een Cineville-pas die tijd hebben om de hele dag in een bioscoopzaal te zitten met meegebrachte boterhammen.

Vrouwen met zwembandtailles, pannenlapknieën en een droge vagina.

Kortom, de vrouw die ik niet wil worden. IK HOOR DAAR NIET BIJ. Ik ben wél sexy.

Ik wil nog niet dood!





Ze heeft nog geen leesbril, mijn huisarts. Dus zet ze hem ook niet op. Ze heeft ook nog geen kalkoennek. Ze is in de dertig en irritant knap.

‘Misschien is het een idee dat je een dagboekje gaat bijhouden,’ zegt ze. ‘Elke dag een notitie maken van de positieve en minder positieve dingen die er in je leven gebeuren. Zie het als ordenen. Weer een beetje overzicht krijgen. Een schetsje maken is ook goed. Je zult zien dat het helpt.’

Alleen huisartsen kunnen dat: je een hand geven en je tegelijkertijd de spreekkamer uit duwen.

Thuis stap ik onder de douche. Ik schrob als een idioot om de oude huidcellen eraf te krijgen, maar hoe hard ik ook over mijn vel rag, er komt niets baby-zachts tevoorschijn.

## **WOENSDAG**

Lief dagboek,

Als ze mij nu een energielabel zouden geven, was het G.

## **DONDERDAG**

‘De Efteling zoekt mensen, misschien is dat wat voor u?’

‘De Efteling?’

Voor me zit een UWV-medewerker die me indrin-

gend aankijkt. Hij ruikt naar sigaretten en oude koffie.

‘De Efteling is een sprookjespretpark. Het is een heel geschikte plek voor acteurs.’

‘Ik ken de Efteling.’

‘Een vrolijk pretpark met allerlei personages die de gasten verwelkomen.’

Probeert hij mij nou de Efteling te verkopen?

‘Ik voel me niet prettig in een kabouterpak.’

Ik moet alweer plassen. De zoveelste keer vandaag.

‘O, maar er zijn ook andere rollen, de Koningin van de Nacht, Assepoester...’

‘Eh nee, dan kijk ik toch liever even verder.’

‘U kunt wel nee blijven zeggen, maar zo werkt het niet in de WW.’

‘Ik weet zeker dat er binnenkort iets interessanter op mijn pad komt.’

‘En u wordt ook een dagje ouder.’

‘Pardon?’

‘Werk in uw leeftijdscategorie ligt niet voor het oprapen.’ Hij kijkt bij ‘uw leeftijdscategorie’ alsof hij een slok azijn doorslikt. ‘Wat, als ik vragen mag, is ook alweer uw geboortedatum?’

Voor het jaartal moet hij naar beneden scrollen. In de tijd die het duurt tot hij bij mijn geboortejaar is had ik makkelijk op en neer naar de plee gekund.

Hij klakt met zijn tong. ‘Dat maakt dat u... over drie dagen negenenveertig wordt.’

Alsof hij wisselgeld teruggeeft.

‘Ik weet zeker dat er een mooie rol op mij ligt te wachten. Kunt u op dat formulier aangeven dat ik

mijn best doe en dat ik zelf werk ga vinden? Ik geloof niet dat ik me in het sprookjesbos helemaal op mijn gemak zal voelen.'

'Ik zie dat er ook nog vacatures zijn op het Anton Pieckplein,' zegt hij.

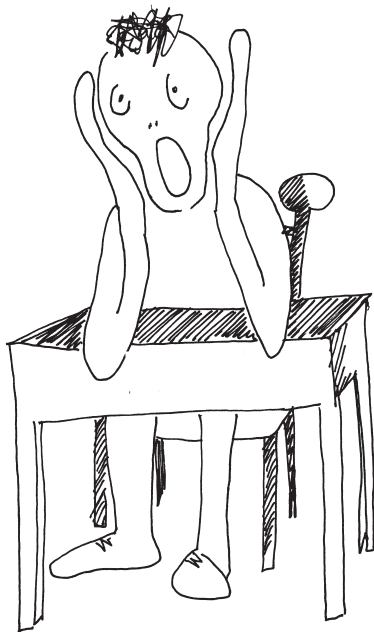
'Ik heb Shakespeare gespeeld, meneer. Ibsen, Beckett.'

'De telefoon staat kennelijk niet roodgloeiend.'

'Dat komt omdat ik in de overgang zit.'

'De overgang?' Hij kijkt als *De schreeuw* van Munch.

'Eh... de overgang... van moederrollen naar oudere vrouwenrollen,' zeg ik snel. 'Dat is een lastige fase.'



‘Zoekt u wel actief? Internet? Vakbladen?’ Hij tikt wat op zijn toetsenbord.

‘Zo werkt het niet in de toneelwereld. Het gaat meestal via via.’

‘Ah, wacht.’ Hij buigt voorover naar het scherm en kijkt me dan over zijn leesbril heen aan. ‘Even een minuutje snuffelen op deze vacaturesite en wat vinden wij hier... *Keet en Koen en de speurtocht naar Bassie en Adriaan*. Ze zoeken voor deze film een rechercheur.’

Ik noteer het telefoonnummer van de producent.

## **VRIJDAG**

### **09.04 uur**

De producent gebeld; film is allang gedraaid. Alsof het UWV mij aan een rol had kunnen helpen.

### **16.55 uur**

Nogmaals het castingbureau gevraagd of ze niet iets voor me hebben. Na dit soort telefoontjes stinkt mijn zweet erger dan vroeger.

## **ZATERDAG**

Onder de douche een helder inzicht gekregen. Met de overgang zit het als volgt: er is helemaal geen overgang. De veranderingen zijn er opeens en je moet het voortaan maar met je nieuwe zelf doen. Het is alsof

je jezelf ooit in een winkel kocht en je er jarenlang heel tevreden over was. Maar opeens gaan er dingen stuk, dus ga je ermee terug en je vraagt: 'Kan ik dit ruilen?' De verkoper zegt: 'Nee, dit product is niet meer leverbaar.' 'Wil je alsjeblieft nog even kijken in het magazijn?' probeer je nog. Dat doet de verkoper. Na een tijdje komt hij terug. 'Sorry. Het product is uit het assortiment en we hebben ook geen vervangende onderdelen meer.' 'Waarom niet?' wil je weten. 'Er was geen vraag meer naar,' zegt de verkoper. Thuis kijk je in de spiegel en je schrikt je rot omdat je niks herkent. Wie is die vrouw? Alles zit er nog wel op en aan, maar het lijkt namaak. Je bent een Ali Express-versie van jezelf geworden.

#### 20.40 uur

Koos zit tv te kijken. Als hij zo onderuit op de bank hangt zie ik waarom hij niet meer van die dunne truitjes moet aantrekken, want zo kan Marco Polo het niet bedoeld hebben. Twee vijftigerstieten drukken zich door de stof heen. Ik durf te wedden dat Koos er inmiddels ook een potlood onder kan klemmen.\*

Naast hem zit Ole op zijn laptop te zoeken naar wat een kamer kost.

'Je kan ook hier blijven, voorlopig,' zeg ik.

'Stop met dat gesmeek, mam.'

Lasagne extra lekker gemaakt, zodat hij langer thuis blijft wonen.

\* Onder mijn eigen tietten kan ik tegenwoordig met gemak een laptop hangen.